

מסורת הש"ס

[לעיל מוט: ו'ש"נ]
 [וערכין יא: ע"ש בתר']
 [נזיר כח: מה. ו'ש"נ]
 ת"כ שמיני פ"א ה"ט,
 ייומא כ"א. מג חגיגה כו
 ית ע"ג. לעיל יז לקמן סט
 דות כ"ג, צו, (ו) מנחות ג,
 ג' ויקרא נדב' פ"ז הי"א,
 "בכורי מו, ... לה ובכורי
 (י) לעיל לה, (כ) [וע' מו'
 לקמן לו: ד"ה מה מנחת]:

גהות הב"ח

רש"י ד"ה קדש וכו' דמיהו
חומר: (ב) ד"ה אפקה
י וכו' צמשמע הס"ד ואח"כ
ועוד לא תוכל לאכול
גריך כתיב ובשעריך חוץ
לירושלים והכי אמרי:

ליון הש"ם

ובי חמאת מדיבן למדת
 דף נו ע"ג תד"ה ואז"ל:
 בקרשים קלים ק"ו לצפון.
 דף נח ע"א תוד"ה סולו:
 ד"ה מה עולה וכו' דס"ל
 ג. לעיל דף נ ע"ג ועי' תוס'
 שם ד"ה אלאל:

שינויי נוסחאות

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

לְבַב' וְעִשְׂתֶּם שְׁעִיר עֲזִים וְגֹ' גִבִּי שְׁתִּי הַלֶּחֶם וּכְבֹּשֵׁי עֲלֹת
כְּמִיב וְסִפִּיָּה דְקָרָא וְשְׁנֵי כִבָּשִׁים וְגֹ': וְעַל זִבְחֵי שְׁלָמִידִם וְגֹ'.

על כרחק בשלמי לצור כתיב שאין קרבן יחיד טעון כלי שיר
 שאין אומרים שיר על קרבן יחיד כדאמר בערכין (דף י:) קדשי
 הדשים. נפסלים ב' בטבול יום וזיוולא

(ובליניה): היקשא קמא. לחתקש
 לחטאת: הי"ג מה חטאת ^א כו':
 ציון דכתיב ולקח הכהן את הכור.
 סיפיה דקרח קדש הוא לכהן ש"מ
 השאר לבעלים: ^{יד} קדש איקראי. וזוע
 בשבילה ומדלח כתיב קדשי ^{טו} קדשים
 לא יתקוש לחטאת להכי דמיהו:
 עלי ומורח קדשי קדשים ^{טז}
 דכדדיא מעמיב מנדכתיב קדש
 ולא כתיב קדשים וגבי שלמי צבור
 דכתיב צהו נמי קדש יהיו
 לכהן ^{יז} (ויקרא כג) ולא כתיב קדשי
 קדשים כיון דכתיב לה' לאו למעוטיה
 הוא ^{יח} מהיקשא דאיכא לתימר
 כמחל דכתיב קדשי קדשים דמי: אלא
 למחא הלכא איקשא. חיל נזיר
 לחטאת: שאם גילה על אחת
 משלושתן ^{יט} יא' וחתאת הוא דילכא
 משלושתן חיל נזיר אס היכי
 יחדי צלח חטאת מעולה: יא' דכתיב

גמ' מנא לן דבעי צ
 חנן קמיה דרבא יועי
 לחטאת ^ב מה חטאת
 בצפון אמר ליה רב
 למדה מעולה ^ג דבר
 ומלמד בהיקש אלא ^ד
 דרב כהנא ^ה על עולור
 מה עולה קדשי קדשי
 קדשי קדשים מה עור
 צבור בצפון אלא ^ו ה
 כי חטאת מה חטאת
 כהונה ^ז אף זבחי של
 אמר ליה אביי אי ה
^ח והקריב את קרבנו ל
 אחד לעולה וכבש
 [תמימה] לחטאת
 לשלמים הכי נמי

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע הַנְּזִיר יֵין
וְהָאֹמֶר מִן כִּסְפִּי ^ט אַחֵר מַעֲשֵׂה
יָחִידִי וְהֵייוּ שְׁלֹמִים שְׁעִיקָר תִּגְלַחְתּוּ
שֶׁשֶׁל מִזֵּר תִּלְוִיהַ בְּשִׁלְמוֹ שֶׁהִי
הִזְחָקוּ לוֹ ^י לֵעָל שְׁעוֹר תַּחַת
הַדֹּד כְּדִמְכִּי (שֶׁ) שֶׁל הָאֵשׁ אֶסֶר
לִי וְתַחַת זֶחֶק הַשְּׁלֹמִים וְתִנָּח כִּסְפִּי ^י
וְגַלַּת הַנְּזִיר פֶּתַח אֶהְיֶה מוֹעֵד
לְשִׁלְמוֹת הַכְּתוּב מִדְּבַר כְּלוֹמֵר גִּילּוֹנוֹ
שֶׁל מִזֵּר עַ"י דְּבַר שְׁנֹאמֶר כִּי וְשִׁחַט
פֶּתַח אֶהְיֶה מוֹעֵד וְהֵייוּ שְׁלֹמִים בִּיחָרָה
^א אוֹ אִינוֹ אֵלֶּךְ כִּשְׁמַעְמוֹ שִׁיגַלַּת פֶּתַח
שֶׁל מוֹעֵד מִמֶּנּוּ אִם אִמְרַתְּ כִּי ^ב דָּרָךְ
בְּיוֹנוֹ כִּי: מִתְנִי' קִדְּשִׁים קִלְיִם.

רבי נחמיה ובי ראשון
מסומאות מצורע וטמא
מסומאות זב וטמא ממ
ואכלתם אותה במקום
אפקה למחנה לוייה ה
אותה במקום קדשו ו
תאכלו במקום טהור
מעייילין לתרתי לא ממ
ועוד ולא תוכל לאכיל
קדשים קלים שחיטה
ונאכלין בכל העיר
מהם כיוצא בהם אל
גב' "ת"ר * ושחטו פה
לפני אהל מועד ללה
קדשי קדשים שלא
בכל הרוחות אינו די
אלא להכשיר צפון
הרוחות לא הוכשר מ
בצפון אינו דין שלא

[illegible]

איזהו מקומן פרק חמישי זבחים

וַיִּבְחַי שְׁלֹמִי צָבֹר מִנָּא לָן. לעיל (דף ק"ז לה) פירשנו אמר' לא אחי צננין אב: **מִזֶּה חֲמַטָּה בַּצִּפּוֹן ב'ו'.** ולענין מתנות לילכא ללקשויי¹⁰ לחטאת כדדרשינן לעיל פרק קמא (דף י"א:) חטאת דמה למעלה ואין אחרת דמה למעלה: **מִזֶּה עֹלָה בַּצִּפּוֹן.** וא"ת עיכובא

מנה כן דעונוה נח ידעין עיכוס
אלא מק"ו דחטאת דקאמרי רב
אזל דא רהצה לעיל (דף מ:.) שלא
יהא טפל חמור מן העיקר ודבר
הלמד בקל וחומר אינו חוזר ומלמד
בהיקש (לעיל נ:.) אס לא נאמר
* דס"ל כרב פפא: **אלא היקשא**
קמא למאי אהא. לא מני למימר
לענין ארבע מתנות על ארבע קרנות
כדפרי' ובי תימא ו) לענין פיסוק
מתני דרובן וחזר וזמן דקאמרי
רבי שמעאל צוולה לעיל (דף נ:.)
כיון **א** דליקשא נמי לעולה אין לנו
לשנות מעולה: **מה חטאת אינה**
נאכלת אלא לזכרי כהונה. מימה
דלקמן פ' דס חטאת (דף טז:) ופ'
התודה (מנחות דף פב:) נפקא לן
מקרא אחרינא * ואס' כיון דליקשא
לחטות אס כן יפסלו שלא לשמה
כחטאת ולרבנן דדרשי בפ"ק (לעיל
דף י:) אותה ניתא אכל לר'
אליעזר קשה ותרין לדקדק צ"י התכלת
(מנחות דף מ:.) דגמר שלמי חובה
משלמי נדח ולא מקשינן לחטאת:
שאם גצה על אחת משלשת:
צא. מימה דלרין קרל צמיז
המשלם **א** שערז חמת הדוד של חטאת
[מזיר דף מה:] מיפוק לי מהך היקשא:

אִי הִלְכְתָּא אִיתְקַשׁ
 ח על אחד משלשתן יצא: **מתני'** התורה ואיל נזיר
 כבכל מקום בעזרה ודמן מעון שתי מתנות שהן ארבע
 ככל אדם בכל מאכל ליום ולילה עד חצות המזרח
 שהמזרח נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם:
 נופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור ^א אמר
 בטומאה אכלום אלא ^ב טהור מכלל שהוא טמא טהור
 ממטומאת זב ואיזה זה זה מחנה ישראל ואימא טהור
 מאת מת ואיזה זה זה מחנה לויא אמר אביי אמר קרא
 קדוש אותה במקום קדוש ולא אחרת במקום קדוש
 כתיב במקום טהור אפקה למחנה ישראל רבא אמר
 אחרת במקום קדוש אפקה לגמרי הדר כתב רחמנא
 ילא למחנה ישראל ואימא עיילא למחנה לויא לחדא
 ליגין אי הכי אפוקי נמי לחדא מפקין מתרתי ^א לא מפקין
 שעריך כתיב אלא מחזורתא כדאביי: **מתני'** ^א שלמים
 כבכל מקום בעזרה ודמן מעון שתי מתנות שהן ארבע
 אדם בכל מאכל לשני ימים ולילה אחד המזרח
 שהמזרח נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם:
 אהל מועד ^א וישח אתו לפני אהל מועד ^ב וישח אתו
 ויר את כל הרוחות ^ג בקדשים קלים ק"ו ^ד לצפון ומה
 ורו בכל הרוחות הוכשרו בצפון קדשים קלים שהוכשרו
 שההוכשרו בצפון רבי אליעזר אומר לא נאמר הכתוב
 וול והלא דין הוא ומה קדשים קלים שהוכשרו בכל
 מן אצל קדשי קדשים קדשי קדשים שלא הוכשרו אלא
 וכושר מקומן אצל קדשים קלים ת"ל ^א אהל מועד

וְלֹא מִן הַכֹּל הָאֵל כִּי־לֹא צִמְחָה הַטְּהוֹר מִטּוֹמָאֹת מְזוֹרַע שְׂאִין מְזוֹרַע
 לֹל צִמְדֵּר כָּל דְּגֵל בְּחוּץ אֶסְפִּית דְּגֵל וְזִית ¹² עוֹלָמִים חוּץ יְרוּשָׁלַם
 וְחִנֵּה יִשְׂרָאֵל אֵל לֹא לִמְחִנֵּה לִוְיָ וְהוּא בְּמִדְבַר חֲנִיית הַלְוִיִּם קִצִּי
 צִמְחָה לִוְיָ שְׁנֹמֵר יוֹקֵם מֵשֶׁה אֵת עֲלֻמּוֹת יוֹסֵף עֵמֹ ¹³ עֵמֹ (יג) עֵמֹ
 וְזִית מְזוֹרַע בְּמִקְוֹם קָדוֹשׁ ¹⁴ אֶפְקָה מִמְּחִנֵּה שְׂכִינָה שְׁקִבְיָה בְּחֻמֵּי מִצְרָאִים
 לְנִטְרִיךְ פִּשְׁטָא דְּבִטּוֹמָאֹת מִמֶּשׁ לֹא אֲכָלִי לֵה ¹⁵ אֶפְקָה לְגַמְרִי וְאֶפְיִ
 וְכֹל לֹאֲכֹל בְּשַׁעֲרֵיךְ כִּסִּיב ¹⁶ וְהִכִּי אֲמַרְיִן ¹⁷ אֶפְקִיָה לְגַמְרִי
 דְּאֲמַרְן לַעֲלִי בְּחֻמֵּי וְשׂוֹק דְּשִׁלְמִי יוֹם שְׁמִינִי ¹⁸ לְשִׁנֵּי יָמִים וְלִילָה
 שְׁלֹשׁ פְּרָשִׁיֹת בְּשִׁלְמִים חֹדֶשׁ צִנָּן בָּקֵר וְחֹדֶשׁ ¹⁹ צִנָּן כֶּשֶׁב וְחֹדֶשׁ
 לֹל מוֹעֵד ²⁰ לְהַשְׁכִּיר כָּל הַרוֹחוֹם ²¹ שְׁבַעֲזֵרָה דְּלַפְנֵי מִשְׁמַע כָּל שְׁלַפְנֵי
 רִיךְ מִזְוֵחַ צְפוּי הַקְּבֹוֹעַ לַעֲלוֹהֵי וְלִקְדָּשִׁי קִדְשֵׁי ²² וּמִשּׁוֹם שְׁלֹשָׁתָא
 יֵשֶׁת קִדְשִׁים קִלִּים אֵינְטֵרִיךְ לִמְעַן לְמִימַר דָּאִין קֵל וְחוֹמֵר לְפָנָיו
 דְּרֵשׁ מֵאִי פְלוֹמְתִּיָּהֶּם ²³ שִׁכּוֹל וְהֵלֵךְ דִּין הוּא ²⁴ שְׁלֹא יִהְיֶה צָפוֹן בְּכָלֵל
 הַרוֹחוֹת הַכְּסִיּוֹת לֹהֵם לֹא הוֹכְשִׁתָּ לְשִׁחִיתָ קִדְשֵׁי קִדְשִׁים ²⁵ ²⁶

קרבנות כמזבין זו ואמרין כספרי דבי רב ואמר רשמה גיורא יין, לאחר מעשה יידידי (סו"ט)

נה.

עין משפט
נר מצוה

א מיי פ"ה הלכה ג:
מעה"ק הלכה ג:
מיי שם פ"י הלכה ג:
גד מיי פ"ט שם הל' יא:
ה מיי פ"ח מ' מיר
ה"ב:
ו מיי פ"ה מ' מעה"ק
הלכה ג:
ז מיי שם הלכה ו:
ח מיי פ"י שם הלכה ה:
ט מיי שם הלכה ד:
י מיי שם הלכה ה:
יא מיי שם הלכה ד:
יב מיי פ"ה שם הלכה ד:

גזירה אור השלם

וְעֵשִׂיתֶם שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד
וְשָׂאתָ וּשְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה
חֹחַ שְׁלָמִים: וַיִּקְרָא כֵּן, יֵט
וּבִיזִים שְׂמֹחַתְכֶם
וְעֹדִיכֶם וּבָרָאשֵׁי חֲדָשְׁכֶם
עֲלֵתֶם בַּחֲצִצְרָתָא עַל
נִיבְכֶם וְעַל זִבְחֵי שְׁלָמִיכֶם
לְכֶם לְזָבְרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם
יִרְוָה אֱלֹהֵיכֶם:

וְהִקְרִיב אֶת קָרְבְּנוֹ לַיהוָה
שֶׁ בֶּן שְׁנָתוֹ תָּמִים אֶחָד
לֵהּ וּבִכְשָׁה אֶחָת בֵּת שְׁנֵתָהּ
מִמָּה לַחֲטָאתָ וְאִלּוּ אֶחָד
עַם לְשִׁלְמִים:

וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת הָזֶרַע
לֵאמֹר מִן הָאֵיל וְחִלַּת מִצָּה
תֵּן מִן הַסֶּל וּרְקִיק מִצָּה אֶחָד
עַל כַּפֵּי הַנָּזִיר אַחֵר
וְלָחֹו אֶת נִזְרוֹ:

במדבר ו, יט
 וְאֵת חֹזֶה הַתְּנוּפָה וְאֵת שׁוֹק
 יְרוּמָה תֹאכְלוּ בְּמָקוֹם טָהוֹר
 הָהוּא וּבְנֵיךָ וּבְנֵי־בִתְּךָ כִּי
 יֵי וְחֶק בְּנֵיךָ נָתַנוּ מִזִּבְחִי
 מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

וַיִּקְרָא יְיָ
אֶבְרָהָם אֶתְּהָ אֶתְּהָ בְּמִקְוֹם קְדוֹשׁ
חֶקֶק חֶקֶק בְּנִי הוּא מֵאֲשִׁי
הָ בִּי בֶן צִיּוֹתִי:

לֹא תֹכֵל לֵאכֹל בְּשַׁעֲרֶיךָ
שֶׁר דִּגְגָךָ וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהָרְךָ
רֹת בְּקֶרֶךָ וְצֹאנְךָ וְכָל נִדְרֶיךָ
ר תִּדְר וְנִדְבַתֶּיךָ וְתִרְוֹמֹת
דְּבָרִים יב, יז

וְסִמְךָ יָדוֹ עַל רֹאשׁ קַיִן
וְשָׁמוֹ פָּתַח אֱהֵל מוֹעֵד וַיִּקְרָא
אֶהָרֵן הַכֹּהֲנִים אֶת הָהָם עַל
בְּחֻם סָבִיב: וַיִּקְרָא ג, ב
וְסִמְךָ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ
נֹחַ וַיִּשְׁחַט אֹתוֹ לִפְנֵי אֱהֵל
דָּד וַיִּקְרָא בְּנֵי אֶהָרֵן אֶת דָּמוֹ
הַמְזוּבָּח סָבִיב:

וְסִמַּךְ אֶת יָדוֹ עַל רִאשׁוֹ
וְנָתַן אֹתוֹ לְפָנָיו אֶהְיֶה
לְבָנִי אֲהַרֵן אֶת דָּמּוֹ עַל
בִּצְחָן סָבִיב: וַיִּקְרָא ג, יג

מוסף רע"י

[illegible]

עורוהיכם ועל זבחי
 עולותיכם. מקים עולה לשלמים
 ימים עולה לענין שיר (עורבין)
 מה עולה קדשי קדשים.
 לך עולה קדשים קלים, אף
 ים האמורים כאן טעונים שיר
 מים קדשי קדשים משתעי, ואין
 ולמים קדשי קדשים אלה כבשי
 דשלמי ציבור הן וכשי צהו
 יהיו לה' לכהן (עורבין יא):
 שם גלח עול אחד משלשתן.
 ומה עולה ארז שלמים, דג'
 (עורבין טז):

נאמר דס"ל בר"פ. לאמר חוזר.
ו' ולרבנן דדרשי בפ"ק אותת.